

Sygn. akt VI GC 202/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym

Przewodniczący SSO Zbigniew Krepski

Protokolant sekr. sąd. Monika Jabłońska

po rozpoznaniu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. w W.

przeciwko D. K.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej D. K. na rzecz powoda (...) Bank S.A. w W. kwotę 99.869,08 zł (dziewięćdziesiąt dziewięć tysięcy osiemset sześćdziesiąt dziewięć złotych osiem groszy),

II zasądzoną w punkcie I (pierwszym) kwotę rozkłada na 63 (sześćdziesiąt trzy) miesięczne raty, przy czym 62 (sześćdziesiąt dwie) równe raty w kwocie po 1.600,00 zł (tysiąc sześćset złotych) każda rata oraz ostatnia 63 (sześćdziesiąt trzecia) rata w kwocie 669,08 zł (sześćset sześćdziesiąt dziewięć złotych osiem groszy) płatne do ostatniego dnia każdego miesiąca począwszy od lutego 2018 r.,

III zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.270,92 zł (jeden tysiąc dwieście siedemdziesiąt złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) tytułem kosztów procesu,

IV nie obciąża pozwanej pozostałymi nieuiszczonymi kosztami sądowymi

Sygn. akt VI GC 202/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. w W. w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym (...) w dniu 19 grudnia 2016 r. przeciwko pozwanej D. K. domagał się zasądzenia od pozwanej na swoją rzecz kwoty 99.869,08 zł bez odsetek, na którą składały się następujące kwoty:

- kwota 93.562,02 zł tytułem kapitału,
- kwota 2.951,209 zł tytułem odsetek umownych za korzystanie z kapitału,
- kwota 3.352,63 zł tytułem odsetek karnych,
- kwota 3,14 zł tytułem opłat i prowizji.

Ponadto domagał się zasądzenia od pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu (k.2-4).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 20 marca 2017 r. w sprawie sygn. akt VI Nc-e 2257371/16 Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie uwzględnił w całości żądanie pozwu (k.4v).

Pozwany zaskarżyła powyższy nakaz sprzeciwem nie zgadzając się z wysokością naliczonych przez powodowy bank kwot oraz nie godząc się z kosztami procesowymi podnosząc, iż wielokrotnie zwracała się do wierzyciela o restrukturyzację kredytu (k.5v.).

Postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2017 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Toruniu wobec utraty przez nakaz zapłaty mocy w całości (k.8v.).

W piśmie procesowym z dnia 08 listopada 2017 r. stanowiącym odpowiedź na sprzeciw powód wniósł o oddalenie sprzeciwu pozwanej i zasądzenie kwot zgodnie z nakazem zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu. Odnosząc się do zarzutów pozwanej podniesionych w sprzeciwie od nakazu zapłaty powodowy bank wniósł o dopuszczenie dowodu ze szczegółowego rozliczenia kredytu na okoliczność wykazania wszelkich wpłat, sposobu ich zarachowania oraz sposobu naliczenia odsetek (k.53).

Pozwana nie ustosunkowała się do otrzymanego w dniu 16 listopada 2017 r. szczegółowego rozliczenia kredytu mimo upływu określonego jej zarządzeniem sądowym z dnia 13 listopada 2017 r. tygodniowego terminu pod rygorem skutków prawnych z art. 207 § 6 i 7 k.p.c. oraz z art. 230 k.p.c. (k.64 i k.66).

W piśmie procesowym z dnia 19 grudnia 2017 r. zaproponowała, że w ramach ugody jest w stanie regulować zobowiązani wobec powodowego banku w kwocie 1.000,00 zł miesięcznie w miejsce dotychczasowej raty wynoszącej 1.600,00 zł. Jednocześnie podniosła, iż mimo wpłacenia minimalnej kwoty żądanej przez bank wypowiedział jej umowę kredytową (k.83).

Powód w piśmie procesowym z dnia 04 stycznia 2018 r. wniósł o uwzględnienie powództwa w całości oświadczając, że nie wyraża zgody na rozłożenie dochodzonego pozwem roszczenia na raty, gdyż zaproponowana przez pozwaną rata po 300,00-400,00 zł miesięcznie w ocenie powodowego banku jest zbyt niska by odczuwalnie uwzględniały jego słuszny interes. Jednocześnie z ostrożności procesowej, na wypadek, gdyby Sąd doszedł do wniosku, że należy rozłożyć płatność na raty wniósł o zawarcie w sentencji wyroku zastrzeżenia, iż brak zapłaty całości którejkolwiek z rat w terminie spowoduje natychmiastową wymagalność pozostałych do zapłaty rat (k.97).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 10 kwietnia 2015 r. powodowy (...) Bank S.A. w W. zawarł z pozwaną D. K., prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...)(...) (...) D. K. w J., umowę kredytu nr (...) w kwocie 101.363,63 zł.

Dowód:

-kserokopia umowy kredytu nr (...) (k.19-21)

W związku z powstaniem zaległości w spłacie przez pozwaną powyższego kredytu powodowy bank wezwał ją pod rygorem wypowiedzenia umowy do uregulowania w terminie 14 dni roboczych od daty doręczenia wezwania całości zaległości obejmującej na dzień sporządzenia tego pisma następujące kwoty

- 2.732,61 zł tytułem należności kapitałowej,

- 2.259,18 zł tytułem odsetek umownych,

- 34,28 zł tytułem odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej,

- 45,00 zł + 3,16 zł tytułem kosztów i opłat za czynności bankowe.

Dowód:

- kserokopia wezwania do zapłaty z dnia 02 maja 2016 r. (k.23)

W związku z nieuregulowaniem przez pozwaną zaległości w spłacie powodowy bank działając na podstawie zapisów OWU w zakresie kredytowania pojazdów wypowiedział pozwanej umowę kredytu nr (...) z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia wskazując, iż w przypadku uregulowania w okresie wypowiedzenia całości zaległości rozważy możliwość cofnięcia oświadczenia o wypowiedzeniu. Powyższe oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pozwana otrzymała w dniu 13 czerwca 2017 zł.

Dowód:

- kserokopia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy (k.25),

- kserokopia potwierdzenia odbioru (k.26)

Pozwana nie uregulowała w/w zadłużenia.

Dowód:

- okoliczność bezsporna

W związku z wypowiedzeniem umowy kredytu nr (...) i postawieniem całej należności w stan wymagalności powodowy bank pismem z dnia 16 sierpnia 2016 r. wezwał pozwaną do zapłaty w terminie 7 dni następujących kwot:

- 93.562,02 zł tytułem należności głównej,

- 2.951,29 zł tytułem odsetek umownych,

- 441,82 zł tytułem odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej,

- 3,14 zł tytułem kosztów i opłat za czynności bankowe.

Dowód:

- kserokopia wezwania do zapłaty z dnia 16 sierpnia 2016 r. (k.29),

- rozliczenie kredytu przed i po wypowiedzeniu (k.56-62),

- odpis wyciągu z ksiąg powodowego banku z dnia 08 grudnia 2016 r. (k.22)

Pozwana powyższe wezwanie do zapłaty otrzymała w dniu 24 sierpnia 2016 r. i pomimo upływu terminu nie uregulowała żądanych kwot.

Dowód:

- kserokopia potwierdzenia odbioru (k.30),

- okoliczność bezsporna

Pozwana pozostaje w związku partnerskim w K. K. oraz ma dwoje dorosłych dzieci samodzielnych finansowo. Nadal prowadzi działalność gospodarczą świadcząc usługi transportowe i osiągając dochody w granicach 2.000,00 – 3.000,00 zł miesięcznie. Działalność ta stanowi jedyne źródło jej utrzymania. Pozwana nie mając własnego lokum (ani mieszkania, ani domu) mieszka u swojej matki, którą obciążają koszty utrzymania tego mieszkania, ale pozwana nieraz

mamie pomaga. Ponadto pozwana ponosi wydatki na leki, gdyż choruje na serce i kręgosłup. Jej osobiste wydatki mieszczą się w granicach 1.000,00 – 1.200,00 zł.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanej (k.99v, nagranie 00:06:17-00:15:13)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny sprawy został ustalony w oparciu o przedłożone przez powoda dokumenty prywatne, które stanowiły dowody w zakresie wynikającym z art. 245 k.p.c. Dokumenty te nie wywoływały wątpliwości co do ich prawdziwości i nie były kwestionowane przez pozwanego.

Ponadto powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie przesłuchania pozwanej w charakterze strony, którym Sąd dał wiarę, gdyż były one szczerze, logiczne i wyczerpujące.

W ocenie Sądu w świetle poczynionych ustaleń faktycznych powód wykazał (art. 6 k.c.) za pomocą przedłożonych powyższych dokumentów prywatnych, iż skutecznie wypowiedział pozwanej umowę kredytu nr (...) oraz, że pozwana w związku z zaciągnięciem tego kredytu zalega mu z zapłatą zadłużenia w łącznej kwocie 99.869,08 zł, na którą składają się następujące poszczególne kwoty:

- kwota 93.562,02 zł tytułem kapitału,
- kwota 2.951,209 zł tytułem odsetek umownych za korzystanie z kapitału,
- kwota 3.352,63 zł tytułem odsetek karnych,
- kwota 3,14 zł tytułem opłat i prowizji.

W ocenie Sądu obrona pozwanej przeciwko żądaniu pozwu była nieskuteczna, gdyż podniesiony ogólnikowy zarzut kwestionujący wysokość roszczenia był nieuzasadniony. Pozwana nie wykazała bowiem żadnym dowodem, że zapłaciła powodowi z tytułu dochodzonego zadłużenia jakąkolwiek kwotę. Co więcej, pomimo zarządzenia Sądu z dnia 13 listopada 2017 r. (k.65) doręzonego pozwanemu w dniu 16 listopada 2017 r. (k.66) nie ustosunkowała się ona do odpowiedzi powoda na jej sprzeciw od nakazu zapłaty zawierający szczegółowe rozliczenie kredytu w terminie zakreślonym w w/w zarządzeniu sądowym, zagrożonym m.in. sankcją przewidzianą w przepisie art. 230 k.p.c. Wobec powyższego, mając na uwadze wynik całej rozprawy, okoliczności wskazane w tym piśmie procesowym powodowego banku należało uznać za przyznane przez pozwaną po myśli art. 230 k.p.c.

Reasumując, z tych wszystkich względów powództwo o zapłatę kwoty 99.869,08 zł podlegało uwzględnieniu w świetle postanowień łączącej strony umowy kredytu nr (...) z dnia 10 kwietnia 2015 r. (pkt I wyroku).

Mając jednak na uwadze wniosek pozwanej zawarty w jej piśmie procesowym z dnia 19 grudnia 2017 r. (k.84) jak też mając na uwadze stanowisko powoda zawarte w jego piśmie procesowym z dnia 04 stycznia 2018 r., jak też w świetle przesłuchania pozwanej w charakterze strony, stosownie do art. 320 k.p.c., rozłożył zasądzoną w wyroku należność główną na 63 raty, z których 62 to równe raty w kwocie 1.600,00 zł każda rata oraz ostatnia 63 rata w kwocie 669,08 zł (pkt II wyroku).

W ocenie Sądu pozwana wykazała bowiem, że dysponuje środkami umożliwiającymi jej wykonanie tak zmodyfikowanego zobowiązania w sposób ekonomicznie odczuwalny przez powodowy bank. Sama wskazała zresztą, że jest w stanie spłacać miesięcznie kwotę 1.000,00 zł. Ustalając ilość 63 miesięcznych rat i ich miesięczną wysokość tj. 1.600,00 zł Sąd miał na uwadze z jednej strony stan majątkowy, zdrowotny i rodzinny pozwanej świadczący, że jednorazowe spełnienie zasądzonej kwoty byłoby niemożliwe. Ponadto w ocenie Sądu taki sposób rozłożenia na raty jest realny i wykonalny przez pozwaną. Z drugiej strony Sąd miał na uwadze, iż tak ustalone raty będą odczuwalne finansowo dla powodowego banku mając na uwadze, że w istocie rzeczy wysokość miesięcznej raty jest zbliżona do raty

kredytu. W konsekwencji w ocenie Sądu w niniejszej sprawie zaistniał szczególnie uzasadniony wypadek, o którym mowa w art. 320 k.p.c., uzasadniający uwzględnienie wniosku pozwanej o rozłożenie zasądzonego roszczenia na raty.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. mając na uwadze, że to powód jest stroną wygrywającą. Na zasądzone koszty procesu w łącznej kwocie 1.270,92 zł złożyły się:

- uiszczona opłata sądowa od pozwu w kwocie 1.249,00 zł,

- uiszczona opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł

- oraz kwota 4,92 zł tytułem kosztów notarialnego uwierzytelnienia dokumentów złożonych do akt sprawy (pkt III wyroku).

Mając na uwadze stan rodzinny i majątkowy pozwanej, który wyczerpuje przesłankę wypadku szczególnie uzasadnionego, Sąd stosownie do art.102 k.p.c. nie obciążył pozwanej pozostałymi kosztami sądowymi (tj. 3/4 opłaty sądowej od pozwu nie pobranej od powoda stosownie do art. 505³⁶ k.p.c.).

(...)

(...)

(...)

(...)

T., (...)